

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань здоров'я нації, медичної допомоги
та медичного страхування

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-91-59, тел./факс: 255-92-21

Ісаєву М.В.

Шановний Миколо Всіовичу!

Інформуємо Вас, що відповідно до вимог статті 231 Закону України «Про звернення громадян», електронна петиція, адресована Верховній Раді України розглядається у порядку, встановленому цією статтею, за умови збору на її підтримку не менш як 25 000 підписів громадян протягом не більше трьох місяців з дня оприлюднення петиції. Оскільки Ваша петиція набрала меншу кількість підписів (десять), то відповідно до вимог зазначеної вище статті вона розглянута за дорученням Першого заступника Голови Верховної Ради України у Комітеті Верховної Ради України з питань здоров'я нації, медичної допомоги та медичного страхування як звернення громадянина.

По суті викладених у Вашій електронній петиції пропозицій інформуємо про таке.

1. Щодо забезпечення державного фінансування відповідних соціально-економічних, медико-санітарних і оздоровчо-профілактичних програм.

Відповідно до статті 95 Конституції України, виключно законом про Державний бюджет України визначаються будь-які видатки держави на загальносуспільні потреби, розмір і цільове спрямування цих видатків.

Верховною Радою України щорічно затверджується Державний бюджет України (стаття 96 Конституції України), зокрема Законом України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» визначено видатки на охорону здоров'я в обсязі 159 млрд. грн, що спрямовуються на забезпечення бюджетної програми «Реалізація програми державних гарантій медичного обслуговування населення», для реалізації пілотного проекту щодо зміни механізму фінансового забезпечення оперативного лікування з трансплантації органів та інших анатомічних матеріалів, на забезпечення медичних заходів окремих державних програм та комплексних заходів програмного характеру (закупівлі лікарських засобів та виробів медичного призначення), на лікування громадян України за кордоном, на функціонування Центру громадського здоров'я МОЗ України, діяльність його структурних підрозділів та заходи боротьби з епідеміями, на забезпечення діяльності Національної академії медичних наук України та інші потреби у цій галузі.

Таким чином, державою здійснюється фінансове забезпечення програм в охороні здоров'я шляхом визначення у державному бюджеті видатків на вказані програми, відповідно до наявних фінансових можливостей держави.

2. Щодо забезпечення безоплатного надання медичної допомоги у державних і комунальних закладах охорони здоров'я.

Порядок реалізації визначеного Конституцією України права на безоплатну медичну допомогу деталізовано Законом України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення», статтею 4 якого визначено, що у межах програми медичних гарантій держава гарантує громадянам, іноземцям, особам без громадянства, які постійно проживають на території України, та особам, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, повну оплату за рахунок коштів Державного бюджету України необхідних їм медичних послуг та лікарських засобів, пов'язаних з наданням екстреної медичної допомоги; первинної медичної допомоги; вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги; третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги; паліативної медичної допомоги; реабілітації у сфері охорони здоров'я; медичної допомоги дітям до 16 років; медичної допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами. Надавачами таких медичних послуг є заклади охорони здоров'я усіх форм власності та фізичні особи - підприємці, які одержали ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики та уклали договір про медичне обслуговування населення з Національною службою здоров'я України.

3. Щодо забезпечення відновлення мережи державних і комунальних закладів охорони здоров'я, що існувала на момент прийняття Конституції України, тобто на 28 червня 1996 року.

Відповідно до статті 143 Конституції України територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування управляють майном, що є в комунальній власності, а також утворюють, реорганізують та ліквідовують комунальні підприємства, організації і установи, а також здійснюють контроль за їх діяльністю.

Згідно зі статтею 16 Основ, мережа державних і комунальних закладів охорони здоров'я формується з урахуванням планів розвитку госпітальних округів, потреб населення у медичному обслуговуванні, необхідності забезпечення належної якості такого обслуговування, своєчасності, доступності для громадян, ефективного використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів. Існуюча мережа таких закладів не може бути скорочена. Органи місцевого самоврядування здійснюють планування розвитку мережі закладів охорони здоров'я комунальної форми власності, приймають рішення про створення, припинення, реорганізацію чи перепрофілювання закладів охорони здоров'я самостійно з урахуванням плану розвитку госпітального округу.

Таким чином, розбудова мережі комунальних закладів охорони здоров'я є виключним повноваженням органів місцевого самоврядування.

З повагою

Голова Комітету

М.Б. Радучький

САС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: РАДУЦЬКИЙ МИХАЙЛО БОРИСОВИЧ

Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000847C3D00EB932302

Дійсний до: 18.03.2022 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 04-18/17-2021/121425 від 07.04.2021

466046